

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος συμπληρώνει σήμερα 85 έτη ζωής

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Σήμερα, τελευταία ημέρα του Φεβρουαρίου, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος εορτάζει τα 85α γενέθλιά Του.

«Μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά στον κόσμο. Μπορούμε να φέρουμε μεγαλύτερη θεραπεία στους ανθρώπους του. Μπορούμε να δώσουμε ανανεωμένη ελπίδα αν όλοι μας -πολιτικοί και θρησκευτικοί ηγέτες- εργαστούμε από κοινού για έναν κοινό στόχο: δηλαδή στο να αφήσουμε πίσω μας έναν κόσμο καλύτερο για τα παιδιά μας από αυτόν που κληρονομήσαμε ή δημιουργήσαμε. Έναν κόσμο όπου οι συγκρούσεις και ο πόλεμος δεν θα είναι οι τρόποι επίλυσης των διαφορών και των διαιρέσεων, όπου όλες οι θρησκείες και όλες οι φυλές θα γίνονται ισότιμα και αδιακρίτως σεβαστές, όπου οι άνθρωποι θα έχουν αρκετή **αγάπη ως η μητρική γλώσσα όλης της ανθρωπότητας** και όπου η ποικιλομορφία της φύσης θα προστατεύεται»

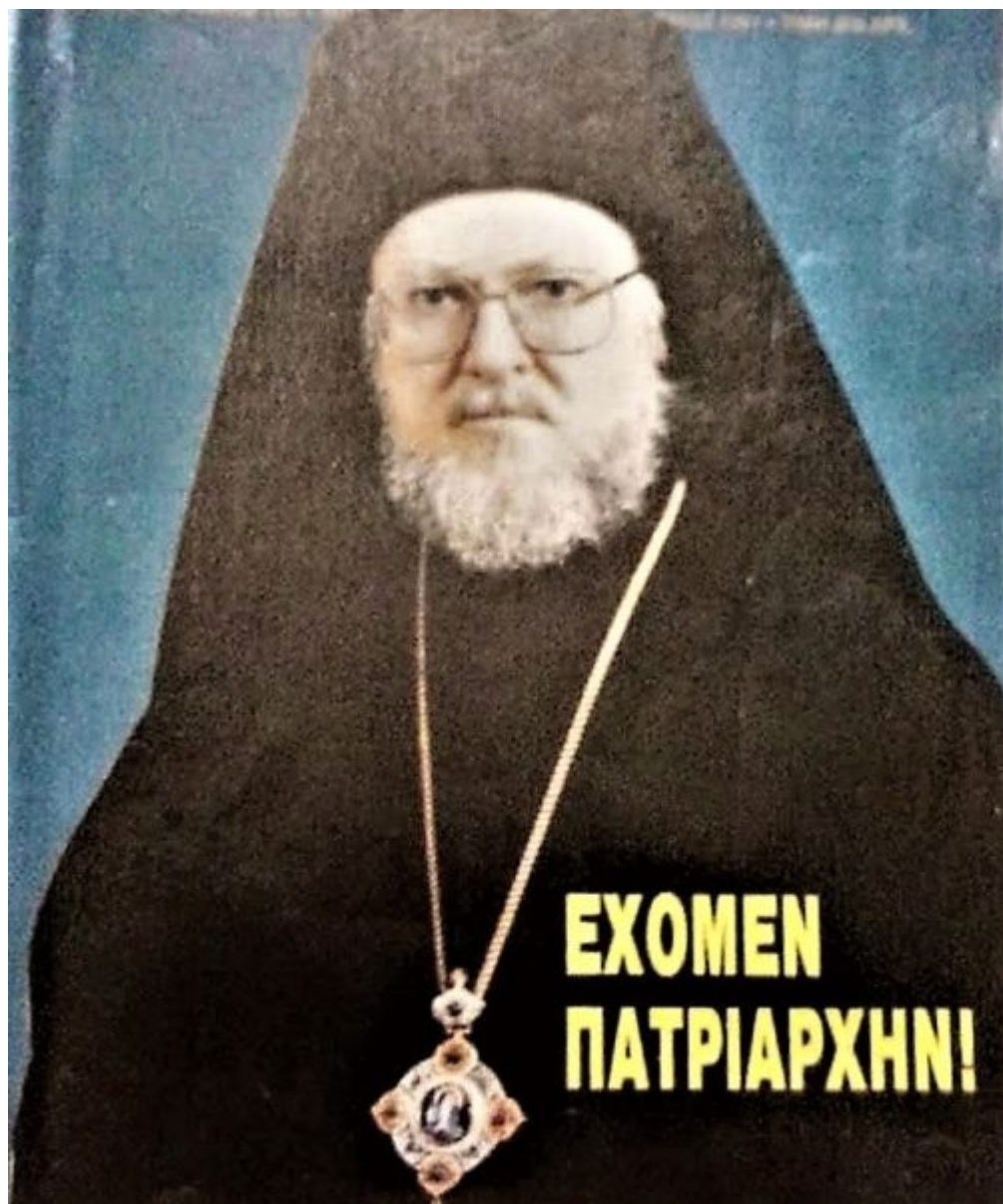
, ανέφερε μεταξύ άλλων ο Παναγιώτατος στα τέλη του Ιανουαρίου, σε ομιλία του στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Ευρώπης, ανταποκρινόμενος σε επίσημη πρόσκληση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Συνελεύσεως του οργάνου κ. Θεοδώρου Ρουσοπούλου.

“Ο πόλεμος είναι πάντα καταστροφικός. Το να μένει κανείς σιωπηλός μπροστά στη σκληρότητα του πολέμου είναι ντροπή! Είναι καθήκον και αποστολή μας να υπερασπιστούμε και να προωθήσουμε την ειρήνη. «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί» (Ματ. ε΄, 9)”, τόνισε στον χαιρετισμό του στη Διεθνή Διάσκεψη Κορυφής για την ειρήνη στην Ουκρανία, στην οποία συμμετείχαν ηγέτες και εκπρόσωποι περίπου 100 κρατών, αλλά και Διεθνών Οργανισμών, και πραγματοποιήθηκε κατά το διήμερο 15-16 Ιουνίου 2024, στο θέρετρο Bürgenstock του Καντονίου Nidwalden της Ελβετικής Συνομοσπονδίας.

Ο Παναγιώτατος γεννήθηκε στο χωριό Άγιοι Θεόδωροι της Ίμβρου στις 29 Φεβρουαρίου 1940, με γονείς του τους αειμνήστους Χρήστο και η Μερόπη Αρχοντώνη, ενώ το κοσμικό του όνομα ήταν Δημήτριος Χ. Αρχοντώνης.

Τα εγκύκλια μαθήματα παρακολούθησε στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού του, στο Ζωγράφειο Γυμνάσιο-Λύκειο της Κωνσταντινουπόλεως και στην Κεντρική Σχολή Ίμβρου. Στη συνέχεια φοίτησε στην Ιερά Θεολογική Σχολή Χάλκης, στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών Ρώμης (Γρηγοριανό Πανεπιστήμιο), το Οικουμενικό Ινστιτούτο του Bossey (Ελβετία) και το Πανεπιστήμιο του Μονάχου. Μιλάει επτά γλώσσες.

Σε ηλικία 21 ετών έλαβε τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης, χειροτονούμενος Διάκονος από τον τότε Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου, Μελίτωνα Χατζή, μετονομασθείς Βαρθολομαίος. Οκτώ χρόνια αργότερα (1969) χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, το ίδιο έτος τού απονεμήθηκε το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα, ενώ το 1972 ανέλαβε καθήκοντα Διευθυντή του Πατριαρχικού Γραφείου, υπό του Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου.

Το 1973 προήχθη σε Μητροπολίτη Φιλαδελφείας, ενώ μετά την εκδημία του πνευματικού του πατρός, Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνης Μελίτωνος, το 1990, εξελέγη παμψηφεί διάδοχός του. **Στις 22 Οκτωβρίου 1991** εξελέγη ως ο 270ος Οικουμενικός Πατριάρχης και τον αμέσως επόμενο μήνα (**2 Νοεμβρίου**) τελέστηκε η ενθρόνισή του στον Πατριαρχικό Ναό στο Φανάρι.

Μεταξύ των ετών 1961-1963 εκπλήρωσε την υποχρεωτική κατά τους νόμους στρατιωτική Του θητεία.

Από την εκλογή Του ως Οικουμενικού Πατριάρχου εργάζεται για την ενίσχυση της πανορθόδοξης ενότητας και συνεργασίας. Για τον σκοπό αυτό καθιέρωσε τις Συνάξεις των Ορθοδόξων Προκαθημένων και πραγματοποίησε πολλές επισκέψεις προς αυτούς, καθώς, επίσης, τους προσκάλεσε και τους υποδέχθηκε στην Ιερή Καθέδρα Του στο Φανάρι. Συγκάλεσε την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Κρήτη, τον Ιούνιο του 2016, και

προήδρευσε κατά τις εργασίες της. Επίσης, προωθεί τον οικουμενικό
Εύρωπας, Χριστιανικές Ομολογίες, Ορθόδοξα Χριστιανικά

Από το έτος 2004 διεύρυνε την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού
Πατριαρχείου, απευθύνοντας πρόσκληση και προς τους εκτός Τουρκίας Ιεράρχες

του Θρόνου για να συμμετάσχουν σε αυτή. Ακόμη, συγκάλεσε πολλές φορές Συνάξεις της Ιεραρχίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Σημαντικές πρωτοβουλίες κατά τα έτη της Πατριαρχίας

Κατά τη διάρκεια της Πατριαρχίας του έγινε δεκτός από πολλούς αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων, πολλοί από τους οποίους επισκέφθηκαν επισήμως τον Παναγιώτατο στην έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Προσκλήθηκε και πραγματοποίησε ομιλίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (1994, 2008), το Συμβούλιο της Ευρώπης (2007), την UNESCO, το Forum 2000 της Πράγας (2019), το Παγκόσμιο Οικονομικό Forum του Davos (1999, 2020) κ.α.

Του έχουν απονεμηθεί οι ανώτατες τιμητικές διακρίσεις πολλών κρατών, μεταξύ των οποίων το Χρυσό Μετάλλιο του Αμερικανικού Κογκρέσσου, όπως επίσης και ο τίτλος του επιτίμου διδάκτορος από πολλά Πανεπιστημιακά Ιδρύματα του κόσμου.

Από το έτος 2004 διεύρυνε την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, απευθύνοντας πρόσκληση και προς τους εκτός Τουρκίας Ιεράρχες του Θρόνου για να συμμετάσχουν σε αυτή. Ακόμη, συγκάλεσε πολλές φορές Συνάξεις της Ιεραρχίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Καθιέρωσε, επίσης, τακτικές προσκυνηματικές επισκέψεις στην Καππαδοκία και σε άλλες “εσβεσμένες λυχνίας” στη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη, όπου ύστερα από πολλές δεκαετίες τελέστηκαν ιερές Ακολουθίες, με αποκορύφωμα την τέλεση της Θείας Λειτουργίας στην ιστορική Ι. Μονή Παναγίας Σουμελά (15.8.2010), η οποία συνεχίσθηκε μέχρι και το 2015.

Επισκέφθηκε τις περισσότερες Επαρχίες του Θρόνου σε όλη την οικουμένη, ευλογώντας και ενισχύοντας το επιτελούμενο ποιμαντορικό έργο σε αυτές. Επίσης, κατόπιν εισηγήσεώς Του, ιδρύθηκαν από την Αγία και Ιερά Σύνοδο και νέες Ι.Μητροπόλεις.

Με πρωτοβουλία Του εκδίδεται, ήδη από τη δεκαετία του '90, η “Επετηρίς του Οικουμενικού Πατριαρχείου”, και επανεκδόθηκε και το επίσημο ενημερωτικό περιοδικό της Μητρος Εκκλησίας, “Ορθοδοξία”.

Αμέσως μετά την εκλογή του μερίμνησε για την επαναλειτουργία της Ι. Θεολογικής Σχολής Χάλκης, η οποία παραμένει “σιωπηλή” από το 1971, και για την επίτευξη αυτού του δίκαιου σκοπού συνεχίζει αμείωτα τις προσπάθειές Του.

Ο Παναγιώτατος, σε ομιλία του που πραγματοποίησε στις αρχές Φεβρουαρίου 2024, στην Αίθουσα Τελετών της συστεγαζομένης Ιεράς Θεολογικής Σχολής, ανέφερε ότι αυτή λειτούργησε από το **1844 έως και το 1971**, χαρίζοντας στην Μεγάλη Εκκλησία, αλλά και στην παγκόσμια Ορθοδοξία και την χριστιανική οικουμένη, περισσότερους από **900 αποφοίτους**, που διακόνησαν ως Επίσκοποι, κληρικοί, και καθηγητές, “δόντες την καλήν μαρτυρίαν πίστεως, αγάπης και ελπίδος, με ακλόνητον πιστότητα εις την παράδοσιν της Εκκλησίας και με ευαισθησίαν διά τον άνθρωπον, διά τον επίγειον και ουράνιον προορισμόν του”.

“Η Χαλκίτις Σχολή”, τόνισε ο Πατριάρχης, “υπήρξε το «θεολογικόν εργαστήριον», ο σιδηρούς θεολογικός βραχίων και το «think tank» του Φαναρίου, ο τροφοδότης αυτού με ικανώτατα στελέχη”. (Διαβάστε αναλυτικά: [Ο Οικουμενικός Πατριάρχης για τη σπουδαία προσφορά της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης στην Ορθοδοξία](#))

Με φωτογραφίες από Οικουμενικό Πατριαρχείο (Νίκος Παπαχρήστου)